

Sygn. akt: II C 370/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Michał Kleeberg
Protokolant:	protokolant sądowy Monika Misztal

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2019 roku w Rybniku, na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.

przeciwko M. M. (1)

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. na rzecz powódki M. M. (1) kwotę 1.817,00 zł (tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia:

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 lutego 2019 roku powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanej M. M. (1) kwoty 6.046,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana w dniu 14 maja 2018 roku zawarła z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (wierzyciel pierwotny) umowę pożyczki nr (...). Pozwana nie dokonywała ustalonych spłat w wymaganych terminach, wobec czego umowa została wypowiedziana z dniem 29 listopada 2018 roku. W dniu 18 maja 2018 roku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przelał na powoda przysługującą mu wierzytelność wobec strony pozwanej. Powód zawiadomił pozwaną o przelewie wierzytelności.

Na dochodzoną pozwem wierzytelność w kwocie 6.046,39 zł składają się:

- kwota 2.949,12 zł stanowiąca sumę niespłaconego kapitału udzielonej pożyczki;

- kwota 159,77 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od przeterminowanych rat kapitałowych oraz dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia następnego po wypowiedzeniu umowy pożyczki do dnia sporządzenia pozwu;

- kwota 2.937,50 zł tytułem opłaty przygotowawczej i opłaty administracyjnej naliczonych zgodnie z warunkami umowy.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 14 stycznia 2019 roku Sąd uwzględnił powództwo w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwana podniosła zarzut braku legitymacji czynnej powoda. Zdaniem pozwanej powód nie wykazał skutecznego nabycia wierzytelności. Ponadto, pozwana zakwestionowała dochodzone roszczenie co do zasady jak i wysokości. Pozwana twierdzi, że nie otrzymała wypowiedzenia umowy pożyczki, a przedstawiony jej dokument budzi wątpliwości. Mianowicie, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki zostało złożone przez Kancelarię (...) S.A., natomiast powód nie wykazał w żaden sposób jej umocowania do dokonania tej czynności w imieniu wierzyciela pierwotnego.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwaną M. M. (1) łączyła z wierzycielem pierwotnym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowa pożyczki ratalnej nr (...) na podstawie uprzednio złożonego przez pozwaną formularzu o udzielenie pożyczki. Strony przewidziały, że pożyczkobiorca otrzyma kwotę 3000,00 zł a jej zwrot nastąpi wraz z kosztami jej udzielenia w 48-miesięcznych ratach po 138,60 zł ustalonych w harmonogramie spłaty. Całkowita kwota do zapłaty wynosi 6.652,35 zł. Natomiast koszty udzielenia kredytu obejmują odsetki (roczna stopa oprocentowania pożyczki jest zmienna i na dzień sporządzenia przez pozwaną formularzu wynosiła 10 % w skali roku) oraz prowizję, na którą składa się prowizja przygotowawcza wynosząca 25 % całkowitej kwoty pożyczki tj. 750,24 zł oraz prowizja administracyjna wynosząca 30 % całkowitej kwoty pożyczki w skali roku tj. 2.249,76 zł. Prowizja administracyjna jest naliczana proporcjonalnie do okresu rzeczywistego kredytowania. W przypadku opóźnienia w spłacie którejkolwiek raty lub wypowiedzenia umowy pożyczki, pożyczkodawca zastrzegł sobie możliwość pobierania odsetek za opóźnienie.

Dowód: umowa pożyczki z dnia 14.05.2018 r. k. 112-123, formularz o udzielenie pożyczki k. 124-132.

W dniu 1 grudnia 2016 roku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w S. umowę o świadczenie usług pośrednictwa finansowego oraz udzielił tej spółce stosownego pełnomocnictwa (załącznik nr 3) do zawierania w jego imieniu i na jego rzecz umów pożyczek.

Dowód: umowa o świadczenie usług pośrednictwa finansowego z dnia 1.12.2016 r., załącznik nr 3 k. 107-111.

W dniu 18 maja 2018 roku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. reprezentowany przez M. M. (2) na podstawie udzielonego w dniu 13 lipca 2017 roku pełnomocnictwa złożył oświadczenie o dokonaniu przelewu wierzytelności przysługującej mu względem pozwanej na rzecz strony powodowej (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego na mocy umowy sekurytyzacji w ramach wykonania łączącej strony umowy ramowej współpracy z dnia 30 marca 2018 roku za cenę i na warunkach określonych wskazanych w tej umowie.

Dowód: umowa sekurytyzacji k. 93-95, pełnomocnictwo z dnia 13.07.2017 r. k. 96.

Pismem z dnia 14 września 2018 roku A. Z. działający na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa w dniu 1 lutego 2017 roku przez Kancelarię (...) S.A. z siedzibą we W. wystosował wobec pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia pożyczki, a następnie pismem z dnia 30 listopada 2018 roku wystosował wobec pozwanej zawiadomienie o przelewie wierzytelności z tytułu zawartej przez pozwaną w dniu 14 maja 2018 roku umowy pożyczki nr (...), informując, że przedmiotowa wierzytelność została przelana na rzecz powoda.

Dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 14.09.2018 r. k. 10, zawiadomienie o przelewie wierzytelności z dnia 30.11.2018 r., pełnomocnictwo z dnia 1.02.2017 r. k.105-106.

W piśmie z dnia 15 października 2018 roku A. Z. działający na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa w dniu 1 lutego 2017 roku przez Kancelarię (...) S.A. z siedzibą we W. złożył pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki nr (...).

Dowód: wypowiedzenie umowy pożyczki k. 12-13 i potwierdzenie nadania k. 102-104.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane dokumenty, których autentyczność nie była kwestionowana.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Z tytułu udzielenia pożyczki pożyczkodawca może żądać wynagrodzenia w formie odsetek albo prowizji za korzystanie przez pożyczkobiorcę z jego środków finansowych.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel (cedent) może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (cesjonariusza), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Natomiast zgodnie z 509 § 2 k.c. wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Należy podkreślić, że wskutek przelewu wierzytelność cedenta przechodzi na cesjonariusza w takim stanie, w jakim istniała dotychczas, przelew bowiem nie może pogorszyć sytuacji dłużnika.

Stosownie do treści art. 6 k.c. powód zobowiązany był do przedstawienia dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Powołany przepis nakłada na stronę powodową, jako wywodzącą ze swych twierdzeń skutki prawne obowiązek wykazania swoich racji. Przepis art. 232 k.p.c. normuje natomiast jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego, jaką jest zasada kontradyktoryjności. W myśl tej zasady przygotowanie, gromadzenie i dostarczanie materiału dowodowego należy do stron, do sądu należy zaś jedynie ocena tego materiału i wydanie na jej podstawie rozstrzygnięcia. Zasada ta oznacza odstąpienie od odpowiedzialności sądu orzekającego za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony. To właśnie na stronach spoczywa obowiązek przytaczania dowodów na poparcie swych twierdzeń. Oczywiście zasada ta nie wyłącza możliwości dopuszczenia przez Sąd z urzędu dowodu niewskazanego przez strony, zastrzega jednak takie uprawnienie do wyjątkowych wypadków, nie może zaś prowadzić do zastępowania strony w spełnianiu jej obowiązków, w szczególności jeśli strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, tak jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie. Generalnie jednak Sąd nie ma możliwości zarządzania dochodzeń w celu poszukiwania dowodów niezbędnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a w ślad za tym nie ma obowiązku poszukiwania takich dowodów. Działanie sądu z urzędu, zgodnie z utrwalonym w tej mierze orzecznictwem, mogłoby bowiem prowadzić do naruszenia prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku równego traktowania stron (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 roku, V CKN 175/00, OSP 2001/7-8/116).

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 grudnia 2012 r., w sprawie III CZP 83/12 wskazał, że legitymacja materialna, a więc posiadanie prawa podmiotowego lub interesu prawnego do wytoczenia powództwa stanowi przesłankę materialną powództwa, a jej brak stoi na przeszkodzie udzieleniu ochrony prawnej. Brak legitymacji materialnej (czynnej lub biernej) skutkuje co do zasady oddaleniem powództwa. Rolą sądu w procesie jest dokonanie oceny istnienia legitymacji procesowej strony w chwili orzekania co do istoty sprawy, a w wypadku stwierdzenia braku legitymacji procesowej na Sądzie spoczywa obowiązek zamknięcia rozprawy i wydania wyroku oddalającego powództwo.

W niniejszej sprawie zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia miała ocena wykazania przez stronę powodową faktu nabycia wierzytelności wobec pozwanej, wywodzonej z określonego stosunku prawnego, jej istnienia i wysokości. Niemniej jednak w ocenie Sądu powód nie wykazał w sposób skuteczny swojej legitymacji procesowej czynnej.

Po pierwsze należało wskazać, że co prawda pozwana w sprzeciwie nie kwestionowała samego faktu zawarcia umowy pożyczki z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., natomiast wątpliwości Sądu powstały już na etapie analizowania podstawy materialnej dochodzonego roszczenia. Mianowicie, sama umowa pożyczki z dnia 14 maja 2018 roku została podpisana przez pozwaną oraz przez M. K., której podpis został oznaczony w umowie jako podpis agenta działającego w imieniu (...) Sp. z o.o. na podstawie udzielonego jej pełnomocnictwa rodzajowego pośrednika (...) Sp. z o.o. Jednakże zgodnie z załączonymi dokumentami przez stronę powodową, wierzyciel pierwotny udzielił pełnomocnictwa do świadczenia usług pośrednictwa finansowego w sprzedaży produktów finansowych (...) S.A. z siedzibą w S.. Powód w żaden sposób nie wykazał umocowania spółki (...) Sp. z o.o. do reprezentowania wierzyciela pierwotnego w zakresie zawierania z klientami umów pożyczek, co więcej nie przedstawiono nawet powołanego w umowie pełnomocnictwa rodzajowego dla M. K..

W dalszej kolejności Sąd odniósł się do przedstawionej przez powoda umowy cesji wierzytelności z dnia 18 maja 2018 roku. Należało przyznać rację pozwanej, że uzasadnione wątpliwości budzi treść tej umowy, a konkretnie § 3 pkt. 6 wskazujący, że zapłata ceny następuje na zasadach określonych w umowie współpracy. Powód winien był przedstawić dla potwierdzenia swoich żądań wszystkie dokumenty, które jednoznacznie przesądzałyby o skutecznym przelewie wierzytelności. Poza powyższym, pkt. 7 umowy został przez powoda ukryty, wobec czego niemożliwym stało się zweryfikowanie przez Sąd wszystkich postanowień tej umowy. W postępowaniu cywilnym należy posługiwać się dokumentami odzwierciedlającymi całość czynności prawnej, a nie dokumentami, które wybiórczo, w sposób wskazany przez zainteresowaną stronę przedstawiają treść czynności prawnej. Nie można wykluczyć, że powód będąc zainteresowany wynikiem rozstrzygnięcia utajnił te elementy umowy, które wskazują, że jego roszczenie jest niezasadne lub dochodzone przedwcześnie. Poza powyższym, powód nie udokumentował w należyty sposób udzielenia prawa reprezentacji do zawarcia umowy przelewu wierzytelności przez Kancelarię (...) S.A., mimo, że zarzut ten był już przez stronę pozwaną podnoszony w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Powód nie przedłożył także załącznika do umowy, podpisanego przez wszystkie osoby biorące udział w transakcji i działających w imieniu cedenta oraz cesjonariusza. Brak jest bowiem podpisu strony działającej w imieniu zbywcy wierzytelności – M. M. (2). Nie stanowi on w istocie części żadnego załącznika do umowy, który miał stanowić część umowy przelewu wierzytelności. Tym samym, nie można na nim oprzeć stanu faktycznego przedmiotowej sprawy, ponieważ stanowi on jednostronne oświadczenie woli strony żywo interesowanej wynikiem procesu.

Niewątpliwie również dowodem na istnienie wierzytelności przysługującej względem określonego dłużnika nie może być zawiadomienie o cesji wierzytelności. Z samego bowiem faktu sporządzenia pisma w postaci zawiadomienia o przelewie wierzytelności, adresowanego do strony pozwanej nie wynika, iż wierzytelność przeciwko pozwanej w ogóle istniała.

Uwzględniając powyższe, należało stwierdzić, że załączony przez powoda materiał dowodowy nie był wystarczający dla wykazania nabycia skonkretyzowanej wierzytelności. Wskazać należało, że w przypadku cesji wierzytelności, warunkiem otrzymania należności jest ponadto udowodnienie, iż takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r. wydany w sprawie sygn. akt V CSK 187/06). Tymczasem powód i tej okoliczności nie wykazał. Konkludując, już na tym etapie analizy przedstawionej dokumentacji Sąd doszedł do przekonania, że powód nie posiada legitymacji czynnej w procesie, dlatego zbędnym stała się ocena skuteczności wypowiedzenia umowy pożyczki i pozostałych pism kierowanych do pozwanej, a przede wszystkim zbędna stała się ocena zasadności wysokości dochodzonej kwoty, gdyż wątpliwość budzi już samo istnienie zobowiązania.

Wobec powyżej wskazanych okoliczności powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł po myśli art. 98 k.p.c. Powód przegrał proces w całości, dlatego zobowiązany jest zwrócić na rzecz pozwanego poniesione przez niego koszty. Na zasądzoną kwotę złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1800,00 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w rep. C i kontrole uzasadnień;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
3. kal. 21 dni lub z wpływem.

R., dnia 09/09/2019 r. (urlop s. ref. od dnia 6 do 26.08.2019 r.)